

ЕДНОДНЕВНА ВИШНЯ.

(Японска приказка).

Въ единъ окръгъ на Япония расте много стара вишня. Наричатъ я „Джу-року-закура“ или „Вишня на шестнадесетия день“, защото тя всѣка година цѣвти на 16. януарий и то само единъ день. Цѣвти тя прѣзъ най-силния студъ, макаръ обикновенно вишнитѣ да чакатъ пролѣтъта. Казватъ, че нѣкаква сила карала вишната да цѣвти тѣй рано — въ нея се билъ прѣселилъ човѣшки духъ. —

Ето що разказватъ за нея:

Живѣлъ тукъ нѣкога единъ старецъ. Въ градината му растѣла вишня, която цѣвтѣла, както всички вишни, прѣзъ пролѣтъта. Старецътъ, още като дѣте, играелъ подъ нейната сѣнка, дѣдитѣ и прадѣдитѣ му въ продължение на хиляди години окрасявали клончетата ѝ съ лѣскави ленти, написани съ стихове. Но случило се че всички дѣца на стареца измрѣли и той останалъ самъ въ свѣта. Нищо не останало отъ онова, което той обичалъ; останала само вишната и нея той обичалъ съ цѣлата си душа. Но, уви! едно лѣто почнала да съхне и да умира.

Старецътъ силно страдалъ, като гледалъ умиращото дърво. Съсѣдитѣ му гледали това и намислили да го утѣшатъ. Тѣ посадили въ градината му една хубава млада вишня. Старецътъ сърдечно имъ благодарилъ и се прѣсторилъ, че се радва, ала сърцето му било пълно съ тѣга. Тѣй много обичалъ